

(2) Der bør udbetales en rund Sum ved Barnefødsel til forsikrede Kvinder eller Kvinder, hvis Ægtefæller er forsikrede, til Anskaffelse af Børnetøj eller lign.

(3) Der bør ydes et særligt Tillæg til Invalide- og Aldersrentenydere, som behøver städig Pasning.

(4) Der bør udbetales en rund Sum til Afholdelse af Begravelsesudgifterne i Tilfælde af den forsikredes, paagældendes Ægtefælles eller uforsørgede Børns Død.

Tilskadekomst under Arbejdet.

16. Erstatning for Tilskadekomst under Arbejdet bør ydes i Tilfælde af et Traume eller en Sygdom, der skyldes Arbejdet, og som ikke er fremkaldt med Overlæg eller ved paagældendes alvorlige og forsætlige Tilrådsættelse af givne Forskrifter, og som resulterer i midlertidig eller kronisk Arbejdsudygtighed eller Død.

(1) Tilskadekomst under Arbejdet bør omfatte Ulykkestilfælde, som maatte indtræffe paa Vej til eller fra Arbejdsstedet.

(2) I Tilfælde, hvor der ydes Erstatning for Tilskadekomst under Arbejdet, maa de foregaaende Bestemmelser passende modificeres som angivet i de følgende Afsnit.

(3) Enhver Sygdom, som forekommer hyppigt og adslukkende hos Personer, der er beskæftiget i visse Industrier eller er en Forgiftning, forårsaget af et Stof, som bruges ved visse Arbejder, skal, hvis paagældende var beskæftiget i en saadan Industri, anses som en Erhvervssygdom og berettigede til Erstatning.

(4) Der bør udarbejdes en Fortegnelse over de Sygdomme, som maa henregnes til Erhvervssygdommene, og denne Fortegnelse maa revideres fra Tid til anden.

(5) Ved Fastsættelsen af den Minimumsperiode for Beskæftigelse i den paagældende Industri, der maa kræves for at godtgøre Formodningen om, at der foreligger en Erhvervssygdom, og af den Maksimumsperiode, i hvilken denne Formodning kan være til Stede, efter at paagældende er ophørt med Arbejdet, bør der tages Hensyn til det Tidsrum, der kræves til Paadragelse og Konstatering af Sygdommen.

(6) Der bør ydes foreløbig Erstatning for Arbejdsudygtighed efter lignende Regler som gælder for Ydelse af Sygehjælp.

(7) Man bør have Opmærksomheden henvendt paa Muligheden af at yde Erstatning fra den første Dag for den midlertidige Arbejdsudygtighed, hvis Arbejdsudygtigheden er af længere Varighed end Karenstiden.

(8) Vedvarende Erstatning for nedsat Arbejdsevne bør ydes i Tilfælde af Tab eller Nedsættelse af Arbejdsevnen som Følge af, at paagældende har mistet et Lem eller sin Førlighed, eller som Følge af en kronisk Tilstand, der skyldes Tilskadekomst eller Sygdom.

(9) Det maa forventes af en Person, hvis Arbejdsevne er vedvarende nedsat, at han søger Beskæftigelse paany ved et Arbejde, som med Rimelighed kan anvises ham under Hensyntagen til de Kræfter og den Arbejdsevne, han har i Behold, hans tidligere Erfaring og den Adgang til Oplæring, som staar aaben for ham.

(10) Hvis der ikke kan anvises ham en saadan Beskæftigelse, bør der ydes ham Erstatning for fuldstændig Arbejdsudygtighed paa et endeligt eller foreløbigt Grundlag.

(11) Hvis der kan anvises ham en saadan Beskæftigelse, men det Beløb, som han er i Stand til at tjene ved dette Arbejde ved en normal Arbejdsindsats, er betydeligt mindre end det, som han maa formodes at ville have tjent, hvis han ikke var kommet til Skade eller blevet syg, skal han være berettiget til Erstatning for nedsat Arbejdsevne i Forhold til Forskellen i Indtjeningsvnen.

(12) Man bør have sin Opmærksomhed henvendt paa Muligheden af at yde passende Erstatning i Tilfælde, hvor paagældende har mistet et Lem eller sin Førlighed eller i Tilfælde af Vansir, selv hvor der ikke kan paavises nogen Nedsættelse af Arbejdsevnen.

(13) Personer, der er udsat for en Risiko at paadrage sig en Erhvervssygdom, der udvikler sig gradvis, bør undersøges med Mellemsrum, og de, hvem det tilrådes at søge anden Beskæftigelse, skal være berettigede til Erstatning.

(14) Erstatning for vedvarende fuldstændig eller delvis nedsat Arbejdsevne skal ydes fra det Tidspunkt, da Erstatningen for den midlertidige Arbejdsudygtighed ophører, og under hele den vedvarende Arbejdsudygtighed.

(15) Personer, der modtager Erstatning for vedvarende nedsat Arbejdsevne, skal være berettiget til anden Hjælp paa samme Vilkaar som arbejdsdygtige Personer, hvor Størrelsen af denne Hjælp staar i Forhold til den forsikredes tidligere Arbejdsfortjeneste.